

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Loven om radio- og fjernsynsvirksomhed af 1973 er senest ændret ved lov nr. 589 af 19. december 1985 (se Folketingstidende 1985-86 sp. 437, 608, 4129 og 4662).

Ændringsloven har tilvejebragt hjemmel for en varig ordning på lokalradio området pr. 1. april 1986.

Det er formålet med nærværende lovforslag at fastsætte de regler, der er nødvendige som grundlag for en varig ordning også med lokal fjernsynsvirksomhed uden for Danmarks Radio, som kan afløse den eksisterende forsøgsordning, der skal ophøre den 31. marts 1986. De sendetilladelser, der er udstedt under ordningen, udløber på dette tidspunkt.

For så vidt angår fjernsyn er ministeriet opmærksom på, at den uafklarede situation vedrørende indførelse af et eventuelt tv-2 med regionale indslag vanskeliggør vurderingen af grundlaget for en fremtidig ordning vedrørende lokal-tv. Ministeriet er dog af den opfattelse, at der i lys af forsøgsordningen bør tilvejebringes lovgrundlag for en permanent virksomhed også på tv-området.

Lovforslaget vedrører såvel trådløs programvirksomhed som programvirksomhed ved hjælp af kabelanlæg.

Forslaget til ændringsloven (L 31, fremsat den 9. oktober 1985) vedrørte både lokalradio og lokal-tv. Under folketingets behandling skete der en række ændringer af lovforslaget.

Således blev fjernsynsvirksomhed udtaget, hvor efter den vedtagne lov alene angår radio.

Herudover drejer det sig om følgende:

Der kan ikke gives tilladelse til enkeltpersoner.

Der kan gives tilladelse til kommuner – dog kun til at drive en såkaldt »åben kanal« samt til at formidle kommunal information.

Der kan ikke gives tilladelse til selskaber m.v., hvori erhvervsvirksomheder – herunder dagblade – har bestemmende indflydelse.

Sendetid må ikke sælges til politiske partier og religiøse bevægelser.

Ansøgninger skal indeholde en beskrivelse af projektet, der gør det muligt at påse dettes lokale tilknytning.

Reklamefinansiering må ikke finde sted.

Afslag på ansøgninger kan indklages for det centrale udvalg, som nedsættes af kulturministeriet.

Nærværende lovforslag er baseret på det foregående lovforslag (L 31), og der kan for så vidt angår lovforslagets hovedlinjer henvises til bemærkningerne til L 31.

Der er med det foreliggende lovforslag taget hensyn til en række af de ændringer, der blev gennemført med hensyn til radiovirksomhed ved lov nr. 589 af 19. december 1985. I forhold hertil foreslås dog følgende ændringer:

Der skabes hjemmel for reklamefinansiering.

Begrænsningerne i erhvervsvirksomheders – herunder dagblades – mulighed for at deltage i programvirksomhed udgår.

Det er i nærværende lovforslag forudsat, at der ikke ydes statslige tilskud til programvirksomhedens drift, og at der heller ikke skal fastsættes nogen pligt for kommunerne til at yde tilskud til dette formål.

Udgifterne til programvirksomheden under en permanent ordning må dækkes af de enkelte fortægere selv bl.a. ved anvendelse af de metoder, som under forsøgsordningen har været brugt til at fremskaffe midler fra privat side. Forsøgsordningen har imidlertid vist, at anvendelsen af disse metoder er et sikkert grundlag for en kontinuerlig programvirksomhed. Det er derfor ministeriets opfattelse, at der bør tilvejebringes hjemmel for en finansiering af lokal radio- og fjernsynsvirksomhed ved hjælp af reklame (anbefalinger af og henvisninger til varer og virksomheder i kommercielt øjemed) med henblik på at skabe grundlag for en så omfattende og varieret virksomhed som muligt. Der skal fastsættes nærmere regler om reklamernes omfang, placering og indhold.

Erhvervsvirksomheders – herunder dagblades – adgang til at deltage i programvirksomhed bør efter ministeriets opfattelse tages op til fornyet overvejelse. Man lægger herved vægt på, at det